

פרשת בראשית

"ויברא אלוהים את האדם בצלמו" (בראשית א', כ"ז).

"על כן יעזב איש את אביו ואת אימו ודבק באשתו" (בראשית ב', כ"ד).

אינו דומה חיבור האדם לבורא, לחיבור האיש והאשה.

האדם שואף להידמות לאלוקים ולהתאחד עמו מתוך הדמיון שבניהם-

"בצלמנו כדמותנו" (א', כ"ו).

בעוד האיש והאשה מתחברים יחד אל השלם "כבשר אחד" דווקא מתוך היותם שונים-

"זכר ונקבה ברא אותם" (א', כ"ז).

(עיון בפרשת השבוע)

שבת בראשית כ"ז בו. מפטירין ישעיה מ"ב. מברכין החודש – "ראש חודש מרחשון

יהיה ביום השלישי וביום הרביעי הבא עלינו.. " (והאומרים הבאים טועים הם).

המולד יום ב' שעה 02.00 עם 41 דקות ו9 חלקים- לשעון ארץ ישראל- 02.55

(לוח ארץ ישראל- הרב טוקצינסקי)

שיעור פרשת השבוע- אליאב לזר

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.53	זמן תפילין /טלית	4.56
מנחה א' 14.00	ב' 17.00	סוף זמן ק"ש	8.35
ערבית ושיעור הרב		שקיעה	17.06←17.11
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.55
מנחה	12.30, 13.30	צאת הכוכבים	17.28
לימוד 'דור לדור'	16.30	ערבית	20.10
מסיבת חתנים(אשל)	17.00		
צאת השבת	17.47	שחרית נוער בביה"ס	7.30

אחות תורנית- חגית קאופמן

שבת
שלום

פרשת פראשית

בראשית. "שוב נתחיל מחדש, שכולם מתחילים, נגן את השיר באותן המילים, שאינן מתעייפות לעולם, כגלים השבים בלי חדול אל הים הגדול, אל חולות החופים התלולים..." (נתן יונתן).

שוב, כשנה בשנה, נסגר מעגל הקריאה בתורה ושוב הוא מתחיל מחדש. מבראשית, לברוא מחדש את עולמו בבוקר. האם זה אפשרי? האם באמת יכולים אנו לקרוא כל שנה את ספר התורה מבראשית? לפגוש אותו מחדש באמת, לא לדעת הכול? לשמוע בו קולות חדשים ורעננים? האם ניתן לאזן ולחבר בין (בפרפרזה על אלתרמן) "הנשוב בפעם המאה- חלק בדברים ליטול" לבין "גם למראה נשן יש ריח של הולדת"? להתחיל בפעם המאה, האלף מבראשית?

המתווה הרי מוכר כל כך- סיפור בריאה אחד ואז סיפור בריאה שני... כישלון עץ הדעת והגירוש מגן העדן... קין, הבל והרצח... הדפוס הספרותי מוכר אף הוא, גם למי שאין תורתו אומנותו, אחרי פסגות גבוהות של בריאה, יצירה וקירבה לבורא תבואנה, כמו חוק בלתי כתוב, נפילות איומות. זהו מודל ספרותי שישנה ויחזור בתורה- מבריאה לגירוש ורצח, ממתן תורה לעגל זהב, מחנוכת משכן למות בני אהרון ועוד...

חז"ל ניסו להתמודד עם השניות הזו בקריאת התורה- נצחיות וחזרתיות לעומת הצורך לקרוא מחדש מבראשית- בדרך היצירתית לעילא ולעילא של המדרש. במדרשים הרבים על קין והבל (בראשית רבה פרשה כ"ב) הם מנסים, מחד, לברר את הנצחי, העל זמני- ללמוד מהרצח הראשון את מהותו של הרצח כתופעה אנושית. על מה רוצחים אנשים? מה יכול להיות המניע למעשה כה נורא? דרך דרישת קין והבל הם מציעים תשובות מהותיות ועקרוניות שונות שיכולות להוות את עילת המחלוקת והמניע לרצח באשר הוא- רכוש, אדמה, קדושה, יוקרה, אישה.

מאידך, ובאותה נשימה, הם מחפשים בכתובים ומבטאים במדרש את הדיי נשמתם, שאלותיהם ורוח זמנם. כך כשמעז רשב"י ודורש (שם, סימן י'): *קשה הדבר לאומרו, ואי אפשר לפה לפרשו. לשני אתליטין שהיו עומדין ומתגוששים לפני המלך. אילו רצה המלך פירשן, ולא רצה המלך לפרשן. נתחזק אחד על חברו והרגו, והיה מצווח ואמר: מאן יבעי דיני קדם מלכא? (הבל- ההרוג מצווח ואומר- מי יבקש דיני לפנימהמלך) כך, "קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה" (בראשית ד', י"ז). בפיו של רשב"י נוצקת משמעות חדשה לפסוק הזה. דמי האח צועקים עכשיו בתוכחה כלפי המלך- הקב"ה. מדוע איפשר, מדוע לא התערב והפסיק את הרצח. וברקע אתה שומע לא את הרוח בשדה קין ואת פעיות צאן הבל, אלא את קולות השבר ושאלות האמונה מדורו של רשב"י, מרד בר כוכבא ושלפני השמד.*

רשב"י קורא מחדש את סיפור קין והבל, קורא מבראשית, באופן שהוא אולי שונה מאוד מאיך שקרא את אותו פסוק מספר שנים קודם לכן. "שוב נתחיל מחדש, שכולם מתחילים החורש, האוסף, המשורר".... התורה מזמינה גם אותנו לקרוא אותה מחדש, מבראשית.

מקו (מאון) אֶלֶּי

(בנם של חדווה ויהודה אל עמי- גר במודיעין)

נר זיכרון:

(תשי"ב)

כ"ז תשרי – יום פטירתו של חברנו שמואל מצנר הי"ד

ביום חמישי - שלפני חג הסוכות בצבצו הסוכות בזה אחר זה על המדשאות וחצרות הבתים. קולות המוטות והקרשים הנשלפים מהמחסנים ומתחברים זה לזה, ליוו את נאום ראש הממשלה בעצרת האו"ם. 'תרשים הפצה' שנועד להטמיע בהכרה הקולקטיבית בצורה ויזואלית וקליטה את מהות הבעיה, שימש אף את הציניקנים והמתנגדים בטענתם ש'קומיקס' אינו עולה בקנה אחד עם פוליטיקה ויחסים דיפלומטים בין מדינות. התשובה לאותם ציניקנים היא שדיפלומטיה מתוחכמת לא שינתה עד כה דבר, בעוד פעולת הסברה 'בגובה העיניים', היא הסיכוי האחרון להוציא את העולם מאדישותו.

ביום ששי - עמדו מרבית הסוכות בשלבי הבנייה האחרונים, בזמן ש'רכב מטאטא הכבישים' הובא במיוחד ובפעם הראשונה, למבצע הנקיין בניצוחו של צוות "אלט-נוי לנד". רכב הטאטוא, עבר בכבישים וניקה מעליהם עפר ששכן מתקופות גיאולוגית שונות, עד שחשף קטעים מהכביש המקורי. תודה לילדי החטיבה וילדי התיכון שנתמו למשימה, וגילו אכפתיות, יזמה ואהבה למקום בו הם גרים.

בשבת - קודם הדרשה, לא התאפק הרב בני לאו והעלה רעיון מעניין בנושא חברתי חס בסעד - "מיסי הקהילה": המס מטבעו מעורר רגש שלילי, בעוד שצדקה מתקבלת באור חיובי הרבה יותר. אם כן בקהילת סעד- העסוקה כל כולה במעשי צדקה ומתנהלת על פי אמות מידה גבוהות מבחינה מוסרית, יש להתייחס למס כאל אפיק צדקה, ובכך לשחרר את הרגש השלילי. ייתכן ומדובר בפתרון קסם?..

במוצ"ש - עמדו הסוכות במלוא תפארתן על קישוטיהן הנוצצים, בזמן ששוק ארבעת המינים הופעל על ידי וועדת דת, בסדר וארגון מופתיים. משנה לשנה עולה רמת הארגון, והסחורה מגיעה לאחר בדיקה דקדקנית של הרב ארי. על פי קצב ההתקדמות, בשנה הבאה יגיעו הסוחרים עצמם לסעד ויציגו את מרכולתם בפיקוח ועדת דת.

יום ראשון - היה יומה האחרון של הבריכה לעונה זו. סמוך לשעת הנעילה, החל הגשם לטפטף על ראשי השוחים ולזרזם לכיוון היציאה. כמה מהקבועים ניגשו להודות לאבישג על מסירותה לאורך כל העונה. לא קל לאכוף את לוח הזמנים ובעיקר את כללי המשמעת, לרווחת קהל המתרחצים - יישר כוח! משכנסנו לסוכות זכינו לממטרים פזורים וחרקים מעופפים, שבחנו את מידת הסבלנות/אמונה, בה ניחנו. הילדים כהרגלם עברו בין הסוכות ואספו ממתקים, ומעניין שדווח במהלך חול המועד באחד העיתונים (שנועד לאנשים חושבים) כי מנהג זה החל להתפשט בכל רחבי הארץ ויובא מהקהילות האנגלו סקסיות, בדומה לחג 'ליל כל הקדושים' הנוצרי, כך שהילדים היהודים ייהנו גם הם ממנהגי הגויים ולא יקופחו לרעה. ..מי היה ראשון?

ביום רביעי - התכנסנו ברב עם ל'ערב סיכום שנה' המושקע והמסורת. ה"שמוניסטים" בני גרעין ז' והגרעין הדרום אמריקאי- כיבדו אותנו בשיר קוזאקים רוסי "הבדיונים", שהובא לסעד על ידי שלוימיק קום לאחר שלמד אותו במסגרת לימודי המוסיקה בהכשרה בטירת צבי, ותרגומו עבר 'גיור כהלכה' תחת ידיו של ליפא. השיר נחנך לכבוד חתונתם של ברוריה ויענקלה גורן (מזל טוב...), ומאז מלווה אותם ומתעדכן בכל אירוע חגיגי. לקראת סיום הערב זכינו לסרט אקשן-מתח רווי בעלילה, עם סוף מפתיע. תודה לכל מי שתרים למאמץ הכללי והיה מאמץ..

במוצ"ש ליל הושענא רבה - זכינו למופע מקורי ו"משולב".. בשם "הימים הנוראים". במופע שולבו: לימוד ונגינה, מזרח ומערב, אמנים מתוך הקיבוץ ומחוצה לו ובעיקר ישן וחדש. הפיוטים ומנגינות בית הכנסת נצבעו מחדש בעזרתם של הנגנים המעולים, נפלאות התאורה, ונושאי הדברים: הרב דוד אסולין שהעלה זכרונות מילדותו, עטר גייבל (דבריה מובאים בהמשך) וחמוטל אבן חן.

"אנסמבל אלולי" - כלל נגנים מוכשרים בני המקום: גאי גולן-בס, אסף סוברי-גיטרות, זמיר פראווי-תופים. נגנים מבחוץ: נירי שדה - חלילים, דויד בוקובזה- עוד(חשמלי), כלי הקשה- נור בר גורן ואת זמר הנשמה-אבישי בדין. על כולם ניצח - מי אם לא..רועי גולן שעל הקלידים. תודה מיוחדת לזמיר פראווי שהגה והפיק את הערב. יישר כוח לועדות דת ותרבות, אשר הוציאו לפועל לימוד תורה ב'ליל הושענה רבא', בצורה מקורית, מהנה ומלכדת כל כך.

ביום שני שמחת תורה - רעדה רצפת בית הכנסת תחת רגלי הרוקדים הצעירים, משני עברי המחיצה. בקידוש כיכב הקוגל עליו טרח שלוימיק למרות הפציעה, ואף דאג לשלומו משעות הבוקר המוקדמות. ב'מועדון לחבר' - העבירה כנרת סמואל שער לנשים בנושא: "זיכרון ושכחה בלימוד התורה". רבים גדשו את המועדון (וביניהם מספר גברים), עד שהיה צר מהכיל את כולם, וחלק מהקהל אף גלש למסדרון. חסר היה רק שומר סף, כמו בבית המדרש שבתקופת הלל הזקן.. בשיעור הביאה כנרת מקורות המשבחים לא רק את הזיכרון שבלימוד התורה, אלא אף את השכחה - "שבשביל זה נתן השכחה, כדי שתהא התורה חביבה על לומדיה תמיד כשעה ראשונה" (מתוך שיחות הר"ן). בקריאת התורה לנשים שנערכה לאחר מכן במועדונית, נחוגו שני אירועי 'בת - מצווה'. שְׁרֵי ברכה את בתה גלי (לבית סימקין), ושושנה עברון ברכה את נכדתה ענבר. גם כאן, צר היה המקום מהכיל את המשתתפות.. מזל טוב לחתן התורה- חנן פינקלשטיין, וחתן בראשית- אשר רונה, שכבר שוקדים על נאומיהם לקראת מסיבת החתנים. במוצאי החג - שמענו שוב את מפץ הקרשים ורעד מוטות הברזל, הניתכים ארצה בזמן פירוק הסוכות, ובכך סגרנו את פרק החגים- נקיים מחטאים, דשנים, רעננים ו.. עם כמה קילוגרמים מיותרים - ד"ש למרסלו..

ביום שלישי- התבשרנו על הקדמת הבחירות ובתיאום מושלם - שעה לאחר מכן, התקיימה במועדון לחבר תעמולת בחירות לבית היהודי, או "רב שיח" בלשון נקייה. הדובר הראשון- מוטי יוגב שהפליג בדבריו עד שהעיר לו אחד מיושבי הקהל, כי שכח להציג עצמו בפני אלו שאינם בקיאים בשמות המתמודדים. מוטי סיפר על עצמו, הדגיש את הקשר המיוחד שלו לסעד באמצעות אמו אלישבע- אחותו של משה בן צבי שהיתה חברת סעד, ואף התבדח על כך שנתבעה על ידי אריה קרול בגין שבע שעות עבודה שטרם השלימה בעברה. אחריו עלתה לדבר אילת שקד - מאנשי לשכתו של נתניהו בעבר, צעירה חילונית שמצאה אף היא חדרון בבית היהודי בתקווה להישאר בו בהמשך. הדובר המרכזי- נפתלי בנט, דיבר בצורה רהוטה, הציג מטרות ברורות ואלו תמציתן: "אנו נמצאים בצומת קריטי בו יוכרע עתיד הציונות הדתית הנעה כמטוטלת בין העלמות מהמפה ועד למימוש מלוא הפוטנציאל השווה 15 מנדטים. שלל הכוכבים שהוצנחו למפלגה עד כה, לא סיפק את הסחורה ועלינו לכבוש את לב החברה הישראלית באמצעים שברשותנו- המוסדות ובתי הכנסת. על כל אחד מאתנו לעבוד קשה". נפתלי, איש רב פעלים העשוי מהחומרים הנכונים- יזם הייטק, איש צבא- בוגר סיירת מטכ"ל, תקשורת ודובר אנגלית כשפת אם- ממש 'בנימין נתניהו של הציונות הדתית' - אלא מאי? מתמודד על ראשות המפלגה ועדיין חסר ניסיון.. האם ישרוד מול השועלים הוותיקים? האם כאיש הליכוד לשעבר, בקי באמת ברזי החברה הדתית? האיחוד עם ה"איחוד הלאומי" ישפר את המצב?

ביום רביעי- העמידו עצמם יחזקאל לנדאו וסלעית לזר, כמועמדים להיות נציגי סעד ב"בית היהודי".

תחזקנה ידיהם! למעוניינים- עדיין ניתן להציג מועמדות.

בערב התקיימה בקיבוץ חתונתם של חוה לב ועמית רידר. חידוש מרענן לתפאורה המלכותית, היו הדגלים הלבנים שהוצבו כמה ימים קודם לחתונה משני צידי הדשא המרכזי, והתנופפו ברוח כמבשרים על האירוע המתקרב. נאחל מזל טוב לזוג הצעיר המצטרף לקיבוץ.

דברית עשאה אתר זייבל – פילף הושענא רבה במהלך האופצ: "היא'ט הנוראית"

מועדים לשמחה.

"אומרים כי קרוב עולם הנגינה אצל עולם התשובה, ואני אומר כי עולם הנגינה, הוא-הוא עולם התשובה",

כך אמר ר' ישראל ממודז'יץ.

בחסידות, הניגון הוא יסוד חשוב כיוון שלמוזיקה תפקיד חשוב בעבודת ה'. במספר חסידויות, האדמו"ר נבחן לא רק בגדולת הידע התורני שלו אלא ביכולת ה'ניגון' שלו, עליו להלחין מספר ניגונים בכל שנה.

קרוב עולם הניגון אצל עולם הפיוט,

קרוב עולם הנגינה אצל עולם התשובה,

ומבחינה זו, ערב זה, הוא-הוא עולם התשובה, הוא הלימוד הראוי לליל הושענא רבה.

ומה בין הנגינה לתשובה?

בבדיקת נסיבות ההתהוות של תופעת הפיוט, ישנם קווי מתאר בולטים המאפיינים את הפיוט כבר מראשיתו. הפיוט, מעולם לא נועד להיאמר על ידי המתפלל היחיד אלא מפי החזן ובאוזני הציבור- יש בכך מרחב של תנועה בין האישי-לכללי. בנוסף מתגלה כי התהוות הפיוט היתה רק לאחר עיצוב תפילות החובה (עזרא פלישר,

להרחבה ראו מאמרו של עדן הכהן, 'תא שמע' א', עמ' 281).

השאלה עליה אין מענה חד-משמעי היא האם ביסודה, מגמת הפייטנות היתה לעטר ולקשט קטעי תפילה קיימים- בפרקי שיר,

או שביסודה נועדה הפייטנות להפקיע את התפילה מאופייה הקבוע ולחדש אותה על ידי וויתור על נוסח הקבע שטבעו דורות קדמונים.

בין כך ובין כך, כבר מראשיתו, נתן הפיוט מענה מסוים לתחושה כי אין לבוא לפני הקב"ה באותן לשונות תפילה בכל יום. כותבי הפיוטים ביקשו, בזמנם, לזמן לציבור הבא לבית הכנסת, חוויה מיוחדת ומרגשת.

הרב דב זינגר כתב לפני מספר שבועות מאמר בשם 'איך להתפלל בימים הנוראים?' בידיעה כי ימים אלו שלובים עם תפילות ארוכות וממושכות, מתבקשת השאלה - איך מתפללים כל כך הרבה? בעיני, שאלה זו חזקה אף יותר לגבי ימות השנה כולה - בהם את תפילות הקבע, עשויה ללוות לא פעם, שגרה של שעמום. לטענתו, שניים מתוך שלושת המרחבים עליהם עומד העולם היהודי, פורחים ומשגשגים כיום: שיעורי **תורה** מצויים במקומות רבים, ועמותות רבות מנסות לתת מענה לצרכים הקיימים בשטח ובכך מבטאות עשייה ענפה של **גמילות חסדים**.

והעבודה - שמאז החורבן מתפרשת כעבודת התפילה, מה יהא עליה?

שאלתו היא איך ניתן לפתח - במסגרת ההלכה - את מקום התפילה כמקום בו מתרחש שיח רלוונטי ומשמעותי.

נראה לי כי התשובה לשאלה זו היא הפיוט.

לאחרונה אנו עדים להתחדשות הפיוט. יש שיבה של זמרים ללחנים ולמילים מן המקורות, קהילות שרות הפזרות ברחבי הארץ ועוד. יחד עם זאת, ישנם גם פיוטים רבים מאד השוכנים להם בסוף הסידור ואשר בהם לא נעשה שימוש רב, המילים לעיתים מליציות והן כחידה בעיני רוב הקוראים.

ייתכן שתשובה מלאה יותר לשאלה הקודמת, תהיה ביצירת פיוט עכשווי – ביכולת שלנו 'לפייט' – לקשט את תפילת הקבע שלנו בתחנונים, בפנייה אישית, בקריאת אדם לאלוקיו מתוך קירבה. ביכולת שלנו 'לשיר' את זה. מתוך חיינו או ממש.

גם מבלי שנצליח להגיע לרמת החריזה העשירה, המשקל, ושאר ה'קישוטים' של שירת ימה"ב, העזה שלנו לחבור לעצמנו, לעשות שימוש חופשי במוטיבים מתוך המקורות ולבטא את הצימאון לאל חי, ואת שימת הלב אל הנשמה, לשלב מילים ומנגינה, שכדרך הפיוט – אין להפריד ביניהם שכן בעצם שילובם טמונים הקסם והעוצמה, העזה זו תיצור חוויית תפילה חיה.

בהושענא רבה שהוא כולו יום המלא בפיוטים, מודגשות דווקא **הערבות**. או חובטים ערבות באדמה. המדרש אומר כי ארבעת המינים הם כנגד איברי הגוף וכנגד התיקונים שעלינו לעשות בהם. הלולב כנגד השדרה, האתרוג כנגד הלב, ההדס כנגד העיניים והערבה כנגד השפתיים. השפתיים הן אלו החשות את תחושת הצימאון, והן אלו מפיהן יוצא הפיוט.

אנו מבקשים כי ארשת שפתינו **תערב** לפני הקדוש ברוך הוא, והקב"ה מבקש מאיתנו 'השמיעני את קולך כי קולך ערב'.

ביום חיתום הדין נבקש שנצליח להשמיע את קול תפילתנו, ושקולנו יערב בפני רוכב הערבות.

זזהב הארץ ההיא טוב - מלמד שאין תורה כתורת ארץ ישראל ואין חכמה כחכמת ארץ ישראל"

בשעה טובה זכינו לסיים השבוע את מסכת **בבא קמא** ולהתחיל ללמוד את מסכת **ראש השנה** מהתלמוד הירושלמי – הארצישראלי. את הלימוד במסכת זו אנו מבססים על הגמרא שהוציא המכון ללימוד הירושלמי בראשות הרב אברהם בלס (אח של שמחה).
אנו מזמינים את כל מי שחפצה נפשו-לפתוח את היום בלימוד תורת ארץ ישראל, ולהתבסס מחכמתה, להצטרף אלינו, מדי בוקר, לאחר תפילת שחרית (15: 7-30: 6) בבית המדרש.

י'חקה ל'נומי

בשם חבורת הלומדים

השבת בשעה 17:00

מסיבת 'חתני תורה ובראשית' בחדר אוכל אשל .

לכבודה של משפחת חתן תורה 'חנן ורותי פינקלשטיין'

ולכבוד משפחת חתן בראשית 'אשר ואסתר רונה'

הציבור מוזמן – **ואצת דת**

מלא טוב לעלמיה אלדפדן החולדת בימים אלו שמונים – ניוחד הפעם מדור זה לכבוד!

מנהרת הזמן - שרה המל מראינת את עליזה גולדפדן (17/02/1984)

-בתקופה שהמחשב עוד לא היה אישי, בטלוויזיה היה ערוץ אחד, והילדים העריכו את משחקי הקופסה.. --אנו חוזרים לאחור 28 שנים בזמן!

"במשחקה" – ראיון עם עליזה גולדפדן

לפני שבועיים, קראנו על "אתר היסטורי" שהלך לעולמו בסעד: "הרפת האמריקאית". נדמה לי, שיש לה עוד מתחרים, וביניהם הצריפים השוודיים. על אחד מהם נספר היום:

קראו לו "פעוטון-עץ". אחר-כך "פעוטון-שקמה". בימי חייו עבר שיפוצים אין ספור. שימש כפעוטון, כבית-תינוקות, כחדר חולים, כגן ילדים, כבית לאורחים, כמעבדה לסייפן ועוד ועוד. והיום הוא "משחקה". מה זה "משחקה"? – אמרו לי: בואי ביום שני בשעה 8.00 בערב – ותראי בעיניך. לא התעצלתי. ביום שני לאחר ארוחת הערב לקחתי פנקס ועט וצעדתי לעבר הצריף. את פני קיבלה בחמימות רבה עליזה גולדפדן. נתמזל מזלי שאותה שעה לא היו לה "לקוחות" צעירים, וכך יכלה להדריך אותי ולהסביר לי את כל רזיו של המקום.

עליזה: הצריף מחולק, כידוע, לשני חלקים, חלקו האחד מיוחד ל"חינוך מיוחד" והשני ל"משחקה", כאשר ביניהם קיימים יחסי-גומלין הדוקים, ושיתוף-פעולה – לטובת שני הצדדים. את ארגון המשחקה התחלנו בסביבות פסח. אז ביקשנו מהמטפלות להעביר אלינו כל משחק וציוד מיותר מן הפעוטונים. כידוע, לכל גיל יש המשחקים המתאימים לו. בעבר – היו כל המשחקים שמורים בפעוטון, בשנים שלא היה בהם שימוש. כיום – המשחקה משמשת מקום ריכוז לכל אותם דברים. אנו מטפלות בציוד – משלימות חלקים חסרים, ומספקות לבתי הילדים את המשחקים המתאימים לגיל הדיירים. מלבד ציוד בסיסי זה – כל יום רביעי המשחקה פתוחה חצי שעה בבוקר עבור המטפלות, שיכולות לשאול משחקים לתקופה מוגבלת כדי לגוון את ההיצע לילדים.

מי האחראי למשחקה?

עליזה: אני מקדישה למשחקה זמן, לפי הצורך והאפשרויות, ואיתי עובדת עוד חברה. בזמן הקמת המשחקה עבדה איתי דפנה אייזקס, אח"כ נורית קראוס והיום – רבקה לוי. מלבד העבודה ב"החלפת משחקים" אנו עוסקות בשיקום משחקים ישנים, מיון, סימון וסידור, הזמנת משחקים חדשים ושיבוצם (לאחרונה, למרות האישור באסיפה – נאמר לנו שבינתיים אין קונים משחקים חדשים). קנינו קופסאות יפות שקופות, למשחקים, והאריזות כיום יפות ומושכות. כל משחק קיבל מספר וכרטיס. על הכרטיס מופיע שם המשחק ופירוט החלקים שהוא מכיל, וצורת המשחק. כך יש לנו ביקורת על מה שיוצא ומה שנכנס ואפשרות להדריך את המקבל, באופן השימוש.

כמה משחקים יש לכם?

עליזה: כיום יש 210 משחקים רשומים להחלפה, לגיל הרך. אנו מקוות שבמשך הזמן נוכל להרחיב ולשפר, אבל זה תלוי, כמובן, בתקציב שנקבל. כל יום שני המשחקה פתוחה ב-8.00 בערב, וה"לקוחות" מגיעים בלווית הוריהם ולפעמים בלוויית כל המשפחה או חברים – מחזירים ולוקחים משחקים. לכל מחליף יש כרטיס ואפשר לקבל משחק לשבועיים. (עליזה מוציאה את הכרטיסים, ומרואה לי: הנה, יש ילדים שהחליפו כבר 3,4,5 פעמים. ויש שביקרו כאן רק פעם אחת).

ניכר, שעליזה גאה בעיסוקיה במקום, והיא מספרת לי חוויות על ילדים שאוהבים לבוא ולהחליף ואף משחקים במקום.

מי למשל רשום כ"מחליף" כאן?

עליזה: לפי סדר הא-ב: צור אייזקס, שאול בן-שלום, יאיר בר"ט, דותן ברזילי, חנוך גינזברג, אורה זינר, מיכל לזר, אביטל לוי, איתמר סימון – (להמשיך? עד סוף הא-ב יש עוד 10 ילדים. טוב, מספיק.) הרבה פעמים הילד הקטן מקבל את המשחק – אך כל האחים משחקים בו בבית, והשמחה רבה.

האם יש משחקים מועדפים על פני האחרים?

עליזה: יש לנו בובות לתיאטרון-בובות. "בית" מתפרק, משחקים חינוכיים רבים, שקנינו לפי המלצה של מטפלות או חברות שמתמצאות בנושא. הילדים בודקים, ומחליטים מה הם רוצים, כשהרבה פעמים המלווים אותם משתתפים ב"יעוץ" ובבחירה. הקופסאות מסומנות בצבעים: אדום לגיל הפעוטון, ירוק לגנון וגן. וכך כל אחד יודע היכן לחפש.

שאלה: ומה יקנו ההורים והסבים לילדים ליום ההולדת – כאשר לא צריך משחקים בבית?

עליזה: באמת, המשחקיה עונה כאן על צורך חשוב, כי כיום המשחקים עולים המון כסף, ולא כל אחד יכול להוציא כל כך הרבה. וכך יש לילד משחקים יפים וטובים, והוריו יכולים לקנות משהו אחר, יותר זול. – בעתיד, אנו רוצות להוסיף עוד משחקים גדולים כמו: לגו גדול. ילדים יוכלו לבוא הנה עם המטפלת, ולבנות במקום. יש לנו חדר ריק, שעליו פרושים שטיחים, והוא משמש להתעמלות לפעוטים (עם ריבה זוהר). כאן ילדים יכולים לשחק בשקט, מבלי להוציא את המשחקים מהמקום.

שאלה: ומה יש ב"חצי השני"?

עליזה: חדר לחינוך מיוחד. עובדות כאן רבקה לוי, אביגיל, גם אני וריבה. כל אחת בזמנה עם ילדים אחרים. אבל הציווד של החינוך המיוחד "משתתף" גם במשחקיה ולהפך והחברות עוזרות וכפי שאמרתי: יש שיתוף פעולה פורה ומפרה בין כולנו.

כל העסק הזה נראה לי דבר מצויין! של מי הרעיון הזה?

עליזה: עד כמה שידוע לי, עלה הרעיון בועדת טיפול שבראשה עמדה שושנה עברון. הועדה שלאחריה בראשות דליה דחפה את הביצוע, ופנתה אלי שארכז את "הפרוייקט" והתוצאות נראות היום.

רציתי לשאול עוד הרבה שאלות – אבל הנה נכנסים "לקוחות" צעירים. עליזה נפנית אל כל אחד מהם בחיוך ומציעה ממבחר "החנות" שלה. הרגשתי שכעת אני מיותרת. אמרתי שלום ויצאתי. והנה להם סיפור!

'שוק ששי' – עדכון זמנים

שינוי זמני פתיחת השוק (שעון חורף)

מיד אחרי החגים

החל מ- (12/10/12) פרי' בראשית

השוק יפתח: 9.00 וייסגר: 12.00.

קייטרינג סעד

לחנה קיני לדליה ולאבנר רוצי

ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הנכדה-נינה

בת לרות ונתנאל וידר

למרגלית ואישראל שריד

מזל טוב להולדת הנין

נכד לעידית ועוזי שריד

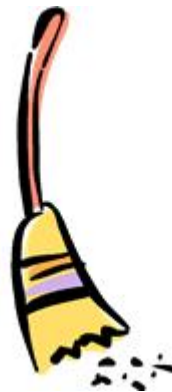
בן ליהודית ואביתר צוקר

איק צעו לכהישי סעד ואקס / כוליס -

מצט: שנה עברון

יש רוח מיוחדת בקהילה
 כל הציבור מלא שמחה וצהלה
 המכשירים הניידים מקבלים מסרונים
 הזיזו את המכוניות והרכבים מהכבישים
 סגרו את כל החלונות והתריסים
 אנא התכוננו לתאריך המיועד
 מכונה מיוחדת תבוא לנקות את כבישי סעד.
 כבר דנו בעניין בישיבת המועצה
 וכשראו את המצב הציעו עצה
 המכונית המנקה כדרך קבע את כבישי המושבים
 תגיע אלינו וסוף סוף נרגיש שגם אנו נקיים.
 נקיים? בוודאי נקיים מעוונות
 אחרי כל ההכנות לחגים והתפילות
 אבל הכבישים עליהם עברה המכונה
 נשארו מאובקים ומלוכלכים כמו בכל העונה,
 ומי שראה את המכונה בפעולה
 וראה את האבק עולה מעלה מעלה
 דיווח - המכונה טאטאה את האבק לצדדים
 ומאחריה ענן ענק של אבק למהדרין.
 עכשיו עם בוא החורף נמתין לחסדי שמיים
 שימטיר לנו מטר מלוא חופניים
 ולקיבוצנו תהייה סוף סוף עדנה כפליים.

לחנה אולדשמיט מילא טוב כפול:
להולדת הנין- נכד אברוריה ולדני מכמן בן לשלומית וליאיר
ולהולדת הנינה- נכדה לשוי ואורי אאטמן בת איציל ואאסר

לרוני ולרני ויילא ולכל המשחה

ליפה ולדוד כהן-עובדי הקיבוץ המסורתי

מילא טוב להולדת הנכדה

מילא טוב להולדת הנכדה

בת אטל ולרפאל ויילא

בת לשית ולליאור

בנות הנוצר בתפילת קהלת שבת

שלום לכל ציבור המתפללים ובעיקר המתפללות. אני מקווה שמירב המתפללות יספיקו לקרוא את דבריי עוד לפני תפילת קבלת שבת. השבת, שבת "בראשית" תהיה השבת הראשונה השנה, בה בנות הנוער נשארות בקיבוץ (לפני שבועיים הייתה שבת רשות ולא כל הבנות נשארו). מדובר בכ 40 בנות מכיתות ט-יב שיעלו בעז"ה לבית הכנסת לתפילת קבלת שבת וערבית. יותר מ 20 בנות הן בנות חדשות שמעולם לא היו בבית הכנסת שלנו, סדרי התפילה וגם מקומות הישיבה בהן הן יכולות לשבת, אינם מוכרים להן, ולרובן גם הנוסח הוא אחר ממה שהן מכירות. אנו רואים חשיבות מרובה בכך שהבנות יחוו איתנו חלק מהשבתות השנה. זהו חלק חשוב בדרך החינוכית שאנו מצפים שכל בת תכיר אצלנו. אנו עורכים הכנה מרובה לקראת השבת בסעד בכלל ולקראת התפילה בפרט. כמו כן, עם החניכות יעלו 6 מדריכות וגם מיכל אחיטוב, כדי לתווך להן את ההתנהגות המקובלת בתפילות בסעד. מתפללות יקרות: אנו מאוד מבקשים את סבלנותכן, בייחוד בשבתות הראשונות. כמות גדולה כ"כ של בנות בגיל העשרה שאינן רגילות בתפילות אצלנו, בוודאי עלול ליצור רעש ולהפריע מעט בתפילה. עם זאת, מנסיוננו, עם הזמן וההיכרות, הרעש פוחת, התפילה נהיית מוכרת יותר והבנות זוכות לתפילה משמעותית. אין צורך להעיר לבנות או להראות להן בסידור, לשם כך יש את צוות המדריכות איתן, רק לקבל בהבנה את הרעש שעלול להיווצר. זו ההזדמנות גם להודות לכל המשפחות שפותחות את ביתן וליבן באירוח בנותינו ומשלימות את חווית השבת שלהן כאן.

תודה ושבת שלום

דדי סואל

תערוכת אמנים בשם "אל מקום שאין בו זמן" – מאת: שי אבירט

כפי שקרה לי פעמים מספר בשנה החולפת, פנתה אלי אוצרת תערוכות בשם יעל נ. ובישרה לי שהיא מזמינה אותי להשתתף בתערוכת אמנים (לא מפורסמים ...) בגלריה בשם "פרנקל הנמצאת ב"מגדל האופרה" שעל שפת הים בתל-אביב (יש לציין שבמגדל הזה אין שום אופרה, אלא ששם זה ניתן למקום לזכר המבנה ששכן באותו מקום ושימש תחילה כמשכן הכנסת הזמני ולאחר מכן שימש במשך שנים רבות כמשכן לאופרה הישראלית, עם אדיס דה פיליפ הזמרת הראשית...)

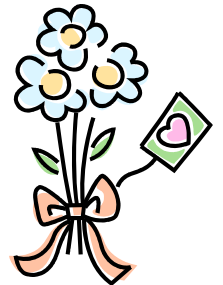
הבעיה הראשונה מתעוררת בדרך כלל בצורך לנייד פסלי חמר הרגישים לטלטול מחמת שברים, אבל זה כבר לא יכול להיות שיקול משום שכבר טלטלתי אותם למרחקים יותר גדולים: לביא וחיפה הבעיה השנייה היתה שהם רצו שאביא שנים-שלושה פסלים, וזה לא נראה לי. הודעתי להם שאני מביא לפחות עשר-שתי עשרה עבודות ושם יחליטו אם שווה להציגם. ואכן מתוך אחד-עשר שהבאתי, מוצגים תשעה... אני מצטער שלא העזתי להביא עוד כמה...

ביום רביעי, ב' דחוח"מ נפתחה התערוכה ואכן מוצגים בה עבודותיהם של כ-15 אמנים, ביניהם אמנים נכים המציירים בפה וברגל. התערוכה יפה ומרשימה, ובערב הפתיחה היה שם קהל גדול שגדש את המקום.

מי שמזדמן לתל אביב, לחופשה או לביקור, מוזמן להגיע לתערוכה וליהנות מהמוצגים בה.

המקום פתוח כל השבוע- חוץ משבת – בימים א' ג' ה' בין השעות 10.00- 15.00 ובימים ב' ד' בשעות 15.00 – 20.00, וכן ביו ששי: 10.00 - 14.00. הכניסה חופשית! (יש חנייה מתחת לבנין)

התערוכה תינעל בסוף חודש אוקטובר.

תודה!

אמיכל אשרה אילי ולאשתתפות תפילת נסימ -

אל חוויה נהדרת ומרצת של עלייה לתורה לנכדתי אל בת המצווה.

בשם הוריה שרי ואילון פרנס ובשם כל המשפחה

תודה - ותלכו למצוות

רמי ופאולה

ליהודית ולחיים אפשטיין

מלל טוב להולדת הנ"ה

נכדה לאפרת ולצודד בר שלום

בת לאלעזר ולתמר ברוכין

לרחל וליואל צברון

לששנה ולראובן צברון, לכל המשפחה

ובמיוחד ל-צנבר

מלל טוב לבת המצווה - עלי והצ'יחי!!

שִׁנוּי הַתְּנֵהוּת שֶׁהוּכָחוּ מְדַעִית כְּמִשְׁפָּרִים אֶת מִצְבֵּה בְּרִיאוֹתֵינוּ וּמִשְׁקָלֵנוּ

א.ו... "רק לא דיאטה"

ביום חמישי הבא, ב' חשוון 18.10.12, תתקיים בסעד הרצאתה של מקדמת הבריאות לאה רזניקוביץ', מחברת הספר "רק לא דיאטה".

הספר העוסק בשיפור אורח החיים, הוגדר ע"י כמה מבכירי הרופאים בארץ כ"ספר מרתק, מיוחד במינו ושונה מכל ספר שנכתב עד כה על בריאות".

בהרצאתה מביאה לאה רזניקוביץ' חידושים ושוברת מיתוסים. היא מבטיחה לשנות את השקפת עולמנו בנושאים הקשורים לאורח חיים.

תוכן ההרצאה:

- **הליכה נכונה = רפואה מונעת** (התייחסות מיוחדת למצבי חולי שכיחים כמו טרשת עורקים, סוכרת, יתר לחץ-דם, תופעות גיל המעבר, ירידה בזיכרון ועוד). נלמד כיצד לצעוד נכון באופן שנפיק את מירב התועלת.
- **למה לא מומלץ לעשות דיאטות**, ולמה דיאטות בעצם גורמות להשמנה.
- **הסכנה שבממתקים המלאכותיים**, ההערכה המדעית שהם גורמים להשמנה ומסוכנים לחולי סוכרת יותר מאשר לכלל האוכלוסיה.
- למה חשוב לאכול ביצים כדי להוריד את רמת הכולסטרול בדם.

לפי עדויות של אנשים שנכחו בהרצאותיה של לאה ו/או שקראו את הספר - קיים סיכוי גדול שאכן גם אתם תבצעו את השינויים החשובים למען בריאותכם ובריאות יקיריכם.

לאה, אחות במקצועה, היא חברה ב"פורום הישראלי למניעת מחלות לב וכלי דם" ומרצה בפני קבוצות גדולות, מפעלים וחוגי בית. פרטים נוספים אפשר למצוא באתר www.notjustdiet.co.il

ההרצאה המיועדת לכל קבוצות הגיל

תתקיים במועדון לחבר, יום ה' 18.10.12 ב' חשוון, בשעה 20:45.

בחסות
ועדת תרבות/צוות בריאות

לְאִיבָה וּלְעִיבָה לֵב וּלְכָל הַמִּשְׁחָה

מֵלֵךְ טוֹב לְנִישׁוֹאֵי חוּה עִיבָה צְמִית רִידֵר (מִצְבֵּה הוֹשְׁעִיָה)

שְׁתַּלְכּוּ לְאוֹר נַחַת וְהִרְבֵּה שֶׁאֵחָה

מִכָּל הַקְהִילָה

הקניית הנהל

הבעיה הגדולה של אחרי החגים היא שכבר אי אפשר להמשיך לתרץ ולומר "אחרי החגים". וכמו תמיד קשה להתחיל להניע אחרי מנוחת הגוף והנפש שמשרים עלינו החגים. אבל זוהי בהחלט תקופה שהולכת להיות עמוסה מאד מבחינת עשייה ציבורית, אסיפות, החלטות וכו'. דף ראשון כבר נשלח השבוע.

"ויצא חוטר מגזע..... ונצר משרשיו יפרה"

אנו זקוקים מאד לחידוש וצמחיה בנוי. בימים הקרובים יחל לעבוד מרכז נוי חדש בסעד. שמו לורנס, והוא חבר לשעבר בשדה בוקר, שם ריכז את הענף. יחד עם לורנס, הזרמנו עוד דם חדש לענף בדמותו של נועם, מושבניק המתגורר בלכיש. אחיה רועי תורם את תרומתו גם הוא, עד שישב לספסל הלימודים, ונישאר עם שאר הצוות הגרעיני-וותיקינו-ניסים, ואורי, וצעירינו-איציק (ניר עם), ואבינועם (כפר עזה). במסגרת הגדלת כח האדם יתווסף לנוי הטיפול באחזקת נוי בית הספר הישן, גן הקקטוסים, וכמובן המשך החזקת השכונה. המשימות הן רבות וכבדות. מצב הדשאים הדרדר לאחרונה. אנו עומדים בפני פרויקט שתילת השיחיות, ועוד... אשר על כן, נבקש מהציבור שלא לפנות לנוי לעבודות בגינות הפרטיות, במהלך החודשים הקרובים, עד אשר הענף יתארגן מחדש, ויחל להתמודד עם הפרויקטים הרבים העומדים בפניו. לכשנחוש שיוכל להתפנות לטיפול גם בגינות פרטיות-נודיע זאת. אבהיר שבכל מקרה חל איסור על העסקה פרטית אחרי שעות העבודה של מי מעובדי הענף. זהו תשלום לא חוקי ("שחור"), ללא ביטוח, ואם חלילה ייפגע עובד כלשהו (ובענף הנוי, לצערנו בשנים האחרונות היו מספר תאונות עבודה), תהיה זו תסבוכת משפטית לא קטנה.

מעז לא יצא יותר מתוק

קווינו להמשיך ליהנות מהעיזים שלנו במשק ילדים, ומחלבן המתוק. לאכזבתנו הרבה התגלה חיידק באחת מהן. יודעי דבר ומביני עניין אומרים שמדובר בחיידק מסוכן מאד ומדבק. חיידק זה מסוכן לאנשים, ומסוכן ביותר לרפת הפרות שלנו. (אני תמיד שוכח את השם שלו- דומה לברצלונה... משהו כזה..). העיזים החביבות עלו בסערה השמימה, מי דרך זריקת הרדמה של הוטרינר המחוזי, ומי דרך שחיטת חברינו מרהט. אללה ירחמו... כעת יש לסיים את הניקוי וחיטוי הכלוב, ולחדש את העדר, ולהתפלל שהפעם ריאל תנצח... תנחומינו לרחלי ולצוות המסור שמשקיע שעות רבות בטיפול פינת החמד הזו... יהיה טוב.

סתמצקי

מי שהמציא את המגבונים הלחים היה פשוט גאון. אין נוח מהם למגוון שימושים הגיינים, וניקיונות. ישנו רק מקום אחד שאסור בתכלית האיסור לזרוק אליו מגבונים משומשים- אסלת השירותים. סלחו לי על הכניסה לפרטים הלא נעימים הללו, אבל בטוחני שאילו כל אחד מאיתנו היה ער לנזק הנגרם למערכת הביוב, ברי לי שהיה עושה כל מאמץ להימנע מכך. כמעט בכל שבת נסתמת מערכת הביוב הראשית המנקזת את אזור המגורים ועוברת בצמוד לכביש מעל לבית הנוער, או באיזור הקוביות. סתימות אלו יוצרות הצפות ביוב לא-סמפטיות, המוזרמות באופן פתוח לתעלה העוברת בין בית הספר החדש למשק הילדים. בנוסף לחוסר האסתטיות, זהו סיכון בריאותי, ועבירה חמורה על תקנות איכות הסביבה. בכל פעם שנפתחת סתימה-מתבהרת אותה התמונה- אוספי מגבונים (שכמובן לא מתפרקים במים..). ונתקעים בנקודה מסוימת הסותמת את הצינור, וההמשך ידוע. נבקש בכל לשון של בקשה:- "מגבונים לאסלה?-חס וחלילה, מגבונים לסל- וחסל!".

"שמור נא אותנו, ביום זה ובכל יום" (פיוט-שבת מנוחה)

"השעות המתנות" שלנו כמבוגרים, הן השעות הכי חיות לצעירים. בשעות הללו, בעיקר בשבתות, מתרחשת גם לא מעט שוטטות לא בריאה, שאת פירותיה אנו רואים בימי ראשון. ילדים צעירים, המסתובבים-משתובבים ללא עין

משגיחה, יכולים למצוא עצמם במצבים לא נעימים, לעיתים אפילו מסוכנים, וכמובן לא פעם דברים מגיעים לפגיעה ברכוש. תחושת הזהירות שלנו כהורים, שילדינו לא ייפגעו, נמה את שנת הצהריים שלה יחד איתנו. איני רוצה לפרט אירועים שקרו בסעד או בקיבוצים אחרים בשעות הצהריים של שבת. הפיתרון שמצאנו בעבר, היה תורנות של הורי כיתות א-ט, שתי משפחות בכל שבת, למשך כשעתיים, האחת באזור אולם הספורט, משק חי, והבתים הכוללים, והשניה באזור חדר האוכל והגיל הרך. למרות שלכל משפחה- תורנות זו היא רק פעמיים בשנה, ולמרות שכאשר פעלה תורנות זו ירדה מאד רמת הפגיעה ברכוש (ומכאן אפשר להסיק שנתנה פיתרון מסויים גם לשאלת הבטיחות והסיכון), אעפ"כ התמסמסה לה לאיטה.

אני קורא לועדת חינוך לזיום שוב תורנות זו. איני רוצה שנצטער חלילה אחרי, אלא שנדע שנקטנו בצעדים לפני. אני יודע ומכיר היטב את כל ההסברים ש"הילד שלי מאד חמוד ולא עושה שטויות", וכן "הילד שלי ממילא בבית, והכל זה הילד של השכן...". בואו ניקח אחריות על ילדינו-כולנו ועל בטחונם.

אין כמו אמא

אילנה ג' ורחל ב' קבלו על עצמן את הטיפול במגורי הצעירים ובמגורי המשפחות בעצמאות כלכלית, בקשר עם בעלי המלאכה של הקיבוץ. אילנה ורחל תפעלנה מטעם וועדת קליטה אשר אחראית לקשר עם צעירי הקיבוץ. בימים הקרובים תחלנה את עבודתן, ומעתה ואילך כל האוכלוסייה המוגדרת בעצמאות כלכלית (שאחרי חומ"ש) מוזמנת לפנות אליהן בכל הקשור לתיקונים, וטיפול בבית. ציפיינו שהקשר לא יסתכם ב"תיקון פיזי" בלבד, אלא יתפתח גם לתיקון התחושה והמצב. בהצלחה, ותודה.

חידושים באשפה

ראשית- נזכיר שבקרוב ניכנס לניסיון הפרדת פסולת אורגנית מפסולת אחרת, הן בכל בית, והן בריכוזי הפחים. המועצה אמורה לספק פחים ביתיים לפסולת האורגנית וכן מיכלי אשפה נוספים לכך. עדכון בקרוב. שנית- נזכיר שימי איסוף האשפה הם בדרך כלל שלישי ושישי. לכן פסולת גדולה שאינה נכנסת לפחים, ראוי לשים רק יום אחד קודם, כדי שלא תיצור מצבורים מיותרים. וסימנך – שני וחמישי.

שלישית = הנוי אוסף גזם ביום העבודה האחרון בשבוע עבודתו- יום חמישי, לכן הוצאת גזם גדול מהגינה והנחתו ליד הפח- ביום רביעי.

קשה לזכור!?!- בקרוב יהיה לנו מגנט יפה על המקרר.

מועדון לחבר

המועדון משמש אותנו נאמנה, העומס עליו גדול. ניצול מירבי כמעט. לא פעם קורה שמוזמן על ידי חבר, שהחליט לבטל את הזמנתו ולא טורח להודיע. עגמת נפש לאחרים שביקשו ונדחו בגין ההזמנה שלא מומשה. אנא, הקפידו להזמין בזמן, ולבטל בזמן. (האופציה האחרת היא-שיטת רופא השיניים- "הזמנת ולא הגעת- שילמת...").

שמחות

שמחים בשמחתם של בנינו שהודיעו בשעה טובה על חתונה. צילה דביר עם בח"ל צחי מגנני מירושלים, אחרי חנוכה. אחיה רועי עם בח"ל עדי שרעבי (הייתה סטודנטית בסעד) מרחובות, באביב. מזל טוב למשפחות, ורק בשורות טובות כאלה.

שבת שלום -

צפר life וואי